

[Poulsgaard]

tog fejl af meningsmålingerne, da han udskrev valget. Da viste det sig i hvert fald, at de ikke var i overensstemmelse med virkeligheden. Det kunne jo også være tilfældet her. Men hvis ministeren er så sikker på, at han har ret, hvorfor vil man så ikke tage den folkeafstemning, som vi har bedt om gang på gang? Lad os sende kulturlovene ud til folkeafstemning. Hvis det virkelig er sådan, at det store befolkningsflertal deler de synspunkter, som ministeren har, vil jeg til gengæld love, at han skal blive fri for at høre mig stå heroppe og skælde ud hele tiden, men det gør flertallet ikke.

Det kan ikke nytte noget, at ministeren står heroppe og siger, at han ikke fører socialdemokratisk kulturpolitik. Nej, nu fører ministeren sådan set ikke ret meget kulturpolitik, for kulturpolitikken bliver jo dirigeret af Socialdemokratiet, SF og De Radikale, det er vi da helt opmærksom på. Men ikke desto mindre har den radikale hr. Bernhard Baunsgaard gang på gang stået heroppe og rost ministeren for at være bedre end de socialdemokratiske ministre, og mange gange har også jeg hørt SF's fru Ingerlise Koefoed sige tak til ministeren – fru Ingerlise Koefoed nikker bekræftende. Hvis jeg var konservativ kulturminister, ville det få det til at løbe koldt ned ad ryggen på mig. Jeg mener så afgjort, at der er belæg for det, jeg står og siger.

Som sagt, det var ikke uventet, at ministeren ikke ville holde med mig, det havde jeg heller ikke regnet med, men alligevel: gør det slet intet indtryk, at alle økonomer uanset partifarve fortæller, at nu går det ikke rigtig godt længere, Schlüteroptimismen duer ikke mere?

Så spørger ministeren, hvorfor jeg blander betalingsbalancen ind i det. Det gør jeg selvfølgelig af den simple grund, at pengene til alle dem, der er aflønnet af staten på de forskellige kultursteder, skal hentes op af skatteborgernes lommer. Det forøger skattetrykket, og det høje skattetryk mindsker initiativet og virkelysten. Derfor hænger tingene selvfølgelig nøje sammen, og så kan ministeren komme, lige så mange gange han vil, med Musikhuset i Århus. De mennesker, der arbejder dér, laver ikke noget, som vi kan sælge til udlandet og tjene nogle penge på. Hvis det derimod var et eksportskabende erhverv, var vi ovre i noget helt andet.

Museer. Det er ikke ret tit, jeg er tilfreds med, at folk strejker, men jeg synes, at strejken sidste

år var en lykke for landet – nu tænker jeg på vagt- og sikkerhedspersonalets strejke. Var der ret mange læserbreve? Var der ret mange indlæg om, at man savner disse museer? Ikke mig bekendt. Man kunne ganske roligt lukke over halvdelen af museerne. I dag er det jo sådan, at hvert eneste sogn, hver eneste kommune skal have et egnmuseum. Det er jo fuldstændig bindende. Man skal også have børneteatre, og jeg ved ikke hvad. Vi har video, så vi kan optage film til eftertiden. Vi behøver ikke, som jeg har sagt før, at gemme 10.000 flintesten eller økser. Det gjorde ikke det mindste, om der røg 5.000. Vi kunne sælge dem på en auktion.

Men vi skal ikke nedlægge alle museer, det ved ministeren også godt. Det er for stor en ære at gøre os. Vi vil skam godt værne om vores. Vi skal heller ikke nedlægge alle biblioteker. Hvornår har Fremskridtspartiet sagt, at vi skulle nedlægge biblioteker? Aldrig! Men vi har sagt, at brugerne af bibliotekerne skal til at betale en kostpris, og så ville vi gerne, om man ville lade være med fra flertallets side herinde at snakke om, at det er gratis at gå på biblioteket, når vi med tørre tal kan dokumentere, at det koster hver borger i dette land 300 kr. om året. Det er altså ikke gratis. Og kunne det ikke gøres bedre i privat regi? Der var engang en regering, som havde nogle ideer om, at der skulle privatiseres. Her var et område, vi kunne begynde med, ligesom vi kunne begynde at privatisere teaterlivet og den slags ting, men det er der overhovedet ikke nogen snak om – snarere tværtimod.

Der er jo uendelig meget, man kunne drøfte, og jeg håber også, at vi får tid til at drøfte det her i dag.

Vi kan tage TV 2 f.eks. Jamen hvad er det, man er i gang med? Vi har altid været glade for konkurrence, og havde det stået til Fremskridtspartiet, havde vi haft mange tv-stationer allerede nu. Men hvad gør man: opretter et TV 2. Og hvad gør kulturministeren? Han gør det, han ikke skal. Typisk dansk, flot skal det være. Vi kører jo også mod afgrunden på første klasse. Man ansætter i stribevis af højtlønnede medarbejdere, et år før TV 2 i det hele taget begynder at sende. De skal have deres gode, fede udkomme. Det, man skulle have gjort, var selvfølgelig at begynde at sende lige så stille i det små og så se, om der er basis for, at vi kan få de penge ind, vi regner med, på reklamer. Derefter